

Michaela Hartmanová
Granadská varianta andaluske španělštiny
Posudek vedoucí bakalářské práce

Michaela Hartmanová, autorka předkládané práce, si zvolila téma z dialektologie, které samo o sobě vzhledem k celkové koncepci vyučovaných předmětů odpovídá spíše úrovni magisterské. Rozhodla se pro něj rozhodla mimo jiné i proto, že měla během svého studia možnost strávit semestr na univerzitě v Granadě a provést výzkum lokálního dialektu přímo na místě.

Autorka si byla plně vědoma toho, že ji čeká nelehký úkol. Musela si nastudovat problematiku, která se u nás na úrovni bakalářského studia nevyučuje, důkladně si připravit terénní výzkum, zrealizovat ho a posléze interpretovat jeho výsledky. Celý tento proces byl sám o sobě časově náročný a vyžadoval, aby autorka vynaložila značné úsilí. Své teoretické i praktické znalosti z oblasti dialektologie si prohloubila také přímo na univerzitě v Granadě, kde navštěvovala kurz vztahující se k tématu její práce. Na výsledném textu je poznat, že autorka si ke Granadě vytvořila silné pouto a práce ji velmi bavila.

Je třeba ocenit zejména skutečnost, že autorka nezůstala u pouhé teorie, jak se někdy u takto zaměřených prací stává, ale pojala téma i prakticky a uskutečnila hned dva terénní výzkumy – jeden dotazníkový, zaměřený na výzkum místní slovní zásoby, a druhý formou nahrávek textu, zaměřený na výzkum vybraných výslovnostních jevů.

Práce, která kromě vlastního textu (54 stran) obsahuje i přílohy dokládající dotazníkový výzkum (str. 55-135) a soubor zvukových nahrávek (ve zvláštní příloze), má standardní strukturu: po osobněji laděné předmluvě (nazvané Obecný úvod, str. 7-9) následuje teoretická část rozčleněná na dvě kapitoly. První kapitola (nazvaná Úvod, str. 10-15) obsahuje informace o Andalusii a zejména pak historicko-lingvistický exkurz do dané oblasti), druhá kapitola (Charakteristika andalusických jazykových variant, str. 16-30) je shrnutím jazykových charakteristik Andalusie se zvláštním důrazem na oblast Granady. Následuje třetí kapitola, která tvoří praktickou část práce (Terénní výzkum, str. 31-49), popisující průběh a výsledky autorčina vlastního bádání. Po Závěru (str. 50-51) následuje soupis použité literatury a elektronických zdrojů (str. 52-54), Přílohy a Résumé v češtině a španělštině (str. 137-139).

Teoretické kapitoly poskytují práci sice stručný, ale dostačující a věcně správný teoretický rámec. Obě kapitoly se vyznačují značnou závislostí na sekundárních zdrojích, což však je vzhledem k tématu práce pochopitelné a na úrovni bakalářské práce zcela obhajitelné. Poněkud problematičtější se tu může jevit zacházení s citacemi. Autorka sice místy cituje v poznámkách pod čarou a explicitně uvádí na začátku každé kapitoly, z jakých základních zdrojů vychází, ovšem čtenář, který tyto zdroje nezná, se místy obtížně orientuje v tom, co je od koho převzato, případně co je dílem samotné autorky. Přesnější citace u jednotlivých tvrzení by tak byly určitě vhodnější. Na druhou stranu však snad mohou uvést na autorčinu obhajobu, že obecné informace obsažené zejména ve druhé kapitole jsou mezi dialektology obecně přijímané a najdeme je v podstatě v každé příručce bez ohledu na autora. Omezený rozsah teoretické části nutně vede při popisu některých lingvistických charakteristik andalusických variant místy k určitému zjednodušení dané problematiky, avšak to (i s ohledem na náročnost tématu) je v bakalářské práci akceptovatelné.

Na teoretickou část vhodně navazuje část praktická, v níž spatřuji hlavní přínos celé práce. Je tvořena popisem metodologie, výsledky autorčina dotazníkového výzkumu (který je vzhledem k počtu

respondentů spíše malou sociolingvistickou sondou) a zejména pak přepisy nahrávek rodilých mluvčích. Pro přepis nahrávek autorka ne zvolila fonetickou transkripci, která by jistě byla zcela nenapadnutelná a ideální, ale poněkud méně standardní formu, která vychází ze španělského pravopisu a čtenáři se může jevit jako méně srozumitelná, neboť stojí rozkročena mezi španělským pravopisem a snahou zachytit výslovnostní podobu dialektu. Autorka si tento způsob přepisu nevymyslela sama, nýbrž ho převzala od autora, kterého cituje, avšak i přesto by bývalo bylo vhodné uvést podrobněji principy, na nichž se tento přepis zakládá. Bylo by proto užitečné, aby je objasnila během obhajoby. Co se praktické části týče, je zcela zřejmé, že autorka svůj výzkum i jeho analýzu provedla velmi pečlivě a práce obsahuje nepochybně vlastní přínos autorky.

Autorce se úspěšně podařilo na základě terénního výzkumu vyvodit určité relevantní závěry. Lze samozřejmě podotknout, že při malém vzorku nemusejí její závěry zcela odpovídat realitě, autorka si je toho však vědoma.

Náměty k obhajobě:

- Co bylo dle autorky hlavní příčinou, že „andalusky“ psaný úryvek se čtenářům četl hůře? Je dle autorky vhodné vytvořit pro andaluský dialekt specifický pravopis zachycující výslovnost, nebo se jí to jeví jako nadbytečné?
- Jak již bylo řečeno výše, autorka by mohla při obhajobě vysvětlit principy, které používala při přepisu nahrávek.

Celkové hodnocení:

Práce zcela nepochybně splňuje nároky kladené na bakalářskou práci. Bez váhání ji proto doporučuji k obhajobě. Předběžně ji hodnotím známkou **v ý b o r n ě**.

V Praze dne 6. 6. 2020

PhDr. Zuzana Krinková, Ph.D.